

MOJI GLASOVI, 2. DEL

Toliko sem bila prisebna, da sem šla k sinu in ga nahranila, nato sem šla pojest kosilo, vsak dan sem morala it pit metadon v zdravstveni dom osebno. Ves ta čas sem imela glasove. Ko sem se s kom pogovarjala, so se umirili, ko pa sem bila sama, so se spet pojavili.

Slišala sem glasove od policistov. Predstavljali so se in govorili, da se poznamo, da sem imela nekaj (intimnega) z njimi ... Pozornost so mi vlekli na moške, skratka. Govorili so tudi, naj neham piti metadon.

V materinskem domu sem imela sobo s tremi kvadratnimi metri, v sobi je bilo slabo ležišče. Slišala sem glasove medicinskih sester, socialnih delavk in sostanovalk, še vedno pa so bili prisotni tudi glasovi policistov. Kljub temu sem vzdrževala prej omenjeni ritem: ob jutrih po terapijo, potem obiskat sina ipd. Policisti so mi stalno govorili: še vedno imaš sina, a ga kmalu ne boš več videla. Kdaj je bilo težko ločiti med glasovi in resničnostjo. Poleg tega sem imela stalno nek občutek, da me slikajo in snemajo.

Partner je želel, da greva na CSD, da podpišem očetovstvo, a nisem želela, saj sem slišala tudi njegov glas, naj priznam vse, za kar so me bremenili. Jaz sem takrat na črno kupovala apaurin in redno hodila na metadonske terapije. Ko sem bila sama, sem slišala glasove, da je bil partner z eno drugo žensko. Ko sem ga povabila na pijačo, ni želel, vabil pa me je z njim v bazo. Ne vem, kaj se je takrat dogajalo z njim, tudi k sinu ni hodil redno na obiske.

Enkrat sem slišala glasove, naj grem na vlak in v Zagreb na letališče. Glasovi so mi enkrat rekli, da moja družina potuje v Ameriko in da me želijo pustiti samo v Sloveniji. Zato sem šla na letališče, da bi jih zadržala, preden grejo. Policist me ni želel spustiti čez mejo. Ko sem med postopkom šla nekaj jest in pit, sem slišala glasove, da sem zadela 50.000 €. Glasovom sem odgovarjala v mislih, da me drugi ne bi slišali. Toliko denarja naj bi zadela, saj sem v nekem dialogu z glasovi odgovarjala po pravici, moj oče, ki sem ga tudi slišala, pa na vprašanja glasov ni odgovarjal po pravici. Glasovi so mi rekli, da dobim celotno nagrado, če v tistem trenutku natakariči dam ves denar, ki sem ga imela pri sebi (550 €). Takrat glasov nisem ubogala in natakariči nisem dala denarja. Sem pa po nareku glasov dala ves denar policistu, ta pa mi ga ni vrnil.

Ko se spomnim tistega časa, vidim, da sem bila takrat zelo shujšana. Stalno sem bila v gibanju, v enem mesecu in pol sem shujšala za 35 kg. Hkrati nisem nič jedla, ker mi ni ostalo nič denarja, imela pa sem tudi blokado na računu. Da bi kaj lahko pojedla, sem kadila travo, ki mi je zviševala apetit. Veliko sem bruhala. Ves ta čas je bil partner zelo odsoten, kar mu še zdaj zamerim.

Samanta

SREČANJA IN IZKUŠNJE Z GLASOVI

To besedilo je prevod govora, ki ga je imel Joachim Schnackenberg 19. oktobra 2007 na konferenci »Regarding or Disregarding Voices« v Berlinu. Konferenco je pripravila organizacija »Netzwerk Stimmenhören«, mreža za slišanje glasov v Nemčiji. Tukaj objavljamo izbrane dele prevoda, celotno besedilo pa lahko preberete na spletni strani <https://www.slisanjeglasov.si/prevodi.html>.

Leta 2000 sem se udeležil delavnice »Delo z glasovi«, ki sta jo vodila Ron Coleman in Mike Smith. Kar sem se tam naučil, me je »vrglo na rit«. Dva človeka z diagnozo shizofrenije sta govorila o svojih izkušnjah in dejansko je vse, kar sta govorila, imelo smisel.

Dejstvo, da je imelo smisel, sploh ni bilo samoumevno. Skozi moje celotno šolanje psihiatrične zdravstvene nege je bilo temeljnega pomena, da se naučim razumeti, zakaj ljudje postanejo depresivni, tesnobni, odvisni ipd. To ni bilo zelo zapleteno. Shizofrenija pa je bila labirint, v katerem se je človek ob poskusu razumevanja vzrokov vedno znova izgubil. Zdelo se je, da ni mogoče popolnoma razumeti, zakaj pride do shizofrenije. Veljala je za brezupen primer, za neozdravljivo bolezen. Vse, kar mi je kot strokovnjaku pri delu z ljudmi z diagnozo shizofrenije preostalo, je bilo poučevanje ljudi o tem, kako naj skrbijo zase, da se »bolezen« ne bi ponovno pojavila. Ljudi naj bi naučil, da naj od življenja ne pričakujejo preveč. Kolegi so me opozarjali, naj se ne ukvarjam pregloboko z izkušnjami pacientov (blodnjami in halucinacijami), saj naj bi to še poslabšalo stanje. Med šolanjem so me naučili, da sta jemati psihiatrična zdravila in zamotiti se s čim drugim edina

načina spoprijemanja s temi izkušnjami. Slednje se mi ni zdelo pretirano navdihujoče. Ker sem moral ljudem posredovati brezup, sem se ob misli, da je shizofrenija kronična, neozdravljiva in izčrpavajoča bolezen, tudi sam počutil vse bolj brezupno.

Ključna stvar, ki sem se jo naučil od ljudi, ki slišijo glasove, je to, da si želijo biti slišani in ob tem sprejeti kot normalni. V tej želji so enaki večini ljudem. Ugotovil sem tudi, da je v procesu predvsem pomembna njihova realnost, ne moja. Četudi se lahko kaj naučijo od mojega pogleda na svet, jih lahko podpre predvsem njihova resničnost. Kakor koli, za učinkovit pogovor je pomembno, da zavzamem enakovreden položaj in ne položaja vsevednega strokovnjaka. Vsekakor lahko kot strokovnjak – kot se to pogosto dela na psihiatriji – prepričam ljudi, da trpijo za določeno boleznijo. Resničnost oseb z lastno izkušnjo je začetna točka v delu z ljudmi. Pomembno je predvsem, da spoznamo in skušamo razumeti njihovo realnost. To me pelje, na primer, v spoznavanje sveta duhov, kot ga izkuša neka oseba. Ob tem nima smisla, da se s to osebo pregovarjam, ali duhovi obstajajo ali ne, saj kako lahko vem, da ne obstajajo? Jaz nisem ta oseba in nimam njene izkušnje. Ali je v resnici to sploh pomembno? Moja resničnost je moja resničnost – četudi obstaja objektivna resničnost, smo si med seboj tako različni in posledično na različne načine zaznavamo iste stvari, da nihče v resnici ne more trditi, da pozna absolutno resnico. Vedno lahko poznamo le del realnosti.

Društvo Slišanje glasov

To gradivo je bilo izdelano v času, ko je bil projekt Slišanje glasov na društvu Kralji ulice vključen v projekt »Mreža slišanje glasov Zahodnega Balkana« (fondacija Tempus, program ERASMUS+; v trajanju 15.09.2018. do 14.07.2020) oz. je bilo s soglasjem avtorja/prevajalca objavljeno na domači strani projekta Slišanje glasov. *This material was produced in the framework of implementation of Erasmus+ project "West Balkan Hearing Voices Network" (15 September 2018 14 July 2020) by the Hearing Voices project at Kings of the Street Association.*

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

**KRALJI
ULICE**

